

Bencsik András: Nem egyforma és összetartozik

2016 január 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A magyar nyelvtan mélyrétegeiben két olyan üzenetet találunk (bizonyára sokkal több van benne, de most e kettőre koncentráljunk), ami markánsan megkülönbözteti a magyar világfelfogást minden más nemzetétől, még akkor is, ha a kortárs közgondolkodás nem vesz tudomást erről.

Az egyik az, hogy a magyar, eltérően az összes európai él? és holt nyelvtől, sőt a világ legtöbb nyelvétől, nem tesz különbséget a nemek között. Sem pro, sem kontra. A másik üzenet pedig az, hogy ezen túlmenően a párosságot egységként kezeli. Ezért mondja a páros testrészeket egyes számban, s teszi hozzá, ha valamelyik páros testrész a kettőből hiányzik, hogy félszem?, félkez?, félül?, féllábú... Ugyane logika mentén mondta a házastárs a másikra, hogy feleség, ami a nyugati megkülönböztet? világfelfogás hatására mára részben elsovadt és csak a nőkre vonatkozik, holott eredetileg mindkét szereplőre szólt. Továbbmenve, ha minden párosság egységet alkotott, akkor beszélt a magyar egészségről, amelynek jelentése időközben módosult (kitágult), de még ma is felismerhető benne az ősi logika.

Az eredeti magyar felfogás szerint tehát a férfi és a nő tökéletesen egyenrangú és tökéletes egységet alkot, és a párosságot elnyerve lesz egész. Ez olyan kozmikus világlátás, amely hatalmas távlatok felé vezet: amikor a mindenekfölötti és mindeneken túli végtelenség, melyet mi Istennek nevezünk, belép az él?világ dimenziójába, szükségképpen kétpólusúvá válik, mert az az él?világ lényege a kettősség. Fény és árnyék. Hideg és meleg. Közel és távol. Felépül és lebomlik. Születik és meghal. Hím és nőstény. Gravitáció és entrópia...

Férfi

Nincs egypólusú világegyetem, nincsen csak férfi univerzum, mert nincsen csak női galaxis sem. Isten, amint elhagyja számunkra felfoghatatlan dimenzióját, amit mi jobb híján Mennyszágnak nevezünk, és belép a mi világunkba, szükségképpen Atya lesz – és Anya. Egyszerre teremtődik mind a kettő. Ha az emberi faj és minden él?lény férfi és női egyedekből áll, akkor az istenségnek e véges, de annál elevebb él?világban is férfinak és nőnek kell lennie, mert a Világmindenség Örök Törvénye, azaz a Teremtés Rendje kivétel nélkül mindenkire vonatkozik, aki az él? világba lép, még magára a Teremtőre is, hiszen ő írta ezt a törvényt. Közel járunk az igazsághoz, ha azt állítjuk, hogy a keresztény teológiába a magyarság hatására épült be a háromszorosan hímnemű istenség – Atya, Fiú, Szentlélek – mellé egy nőnemű (kvázi) istenség Mária személyében, aki a magyarság Nagyboldogasszonyának alakját mentette át az égi rendbe. Jahve és Allah mellett azonban továbbra sincsen nő.

Férfi és nő

Kiáradó és befogadó. Nemző és megtermékenyülő. Hódító és megtartó. Beporzó és gyümölcsöt hozó... A meggyfa nem ismeri a családtervezést. Annyi szem meggyet terem, amennyi virágot a jókedvű méhecskék beporoznak. A dinnye sem számolgat, annyit terem, amennyit a szára étellel tud megtölteni. Nem számolgat az almafa sem. Nem is védekezik a nem kívánt terhesség ellen. Még akkor sem, ha az ága utóbb letörik a rengeteg gyümölcs súlya alatt. A zebra nem gondolkodik azon, hogy érdemes-e utódot szülnie az oroszlánok és a hiénák javára. Az antilop sem mérlegel. A nyúl meg egyenesen olyan szapora, mint a nyúl. Az él?világban az utódok száma kizárólag attól függ, hogy a környezet mennyire kedvez?. Ha zord a világ, akkor kevés utód születik. Ha azonban beköszönt a jótét, annyi utódot hoznak világra az él?lények, amennyire képesek. Kivéve az embert. Egészen pontosan az európai embert.

Férfi és nő és gyermek

Az volt a baj, hogy az európai világfelfogás valamikor a középkor hajnalán egypólusú és férficentrikus lett. A férfiúság évszázadok alatt kiépül?, bonyolult rendszerre formálódó filozófiája határozza meg ma is az európai létezés alaptörvényeit. Tudjuk, hogy a férfi dolga a nemzés, a nőé a megtermékenyülés, a kihordás és a megszületés, majd mindkettőé együtt a fölnevelés, de nem így történik.

A megkülönböztet?, egypólusú világfelfogás el?ször félembri-féllállati lényé degradálta a nőt: „asszonynak otthon a helye”. Így szívárgott például a magyar közbeszédbe a „néember” szó, amit nem szívesen használunk egy nőre vonatkoztatva, mert megalázóan tartjuk, ugyanakkor jópofáskodva, jóízűnek gondolva, vígan használjuk férfira az „ember” kifejezést, ami az el?bbi párja. „Adjon isten, Mariska, az ember otthon van?” A magyar közgondolkodást évszázadokon át eltorzító németben az „ember, emberiség” (Mann, Menschheit) és a „férfi” szó, éppen úgy mint az angolban (man, mankind), összecseng és eltér a nőkre (Frau, woman) alkalmazott kifejezéstől. Ez jött át a magyar közfelfogásba, bár szerencsére nem érintette a nyelvtan mélyrétegeit: ha a férfi a német divat szerint az „ember”, akkor a nő a nemember, vagyis a „néember”.

A XIX. és XX. század elhozta a nők emancipációját. De micsoda tragikus félreértés volt ez! A nőeknek nem a nőies szerepet harcolták ki a kékharisnyák, hanem a mindent felülíró férfigolika szerint a férfiasat. Az ezredfordulóra a

divatos életfelfogásban ugyanis már csak a férfias szakasz maradt. A nemzés, pontosabban az aktus, amelynek célja azonban már nem a fogantatás, csupán annak megelégedett jutalma, az orgazmus. Következésképpen a nő is csak az kívántatik meg, hogy az aktus szórakoztató legyen, melybe – demokratikusan – beletartozik, hogy neki is joga van az orgazmusra. És kész. A folyamat itt megszakad. A többi nem korszerű, nem demokratikus, nem szabadelvű, sőt igazságtalan. A nő kizsákmányolása és így tovább. A gyerek mint olyan ezért nem fér bele az európai világképbe. Még benne van, de már nem stratégiai tényező. Ezért történik el onnan egyre rémisztőbb mértékben.

Ez az egypólusú logika engedi házasodni az azonos neműeket, hiszen ha a létezésnek már nem feltétele a fogantatás-kihordás-megszülés-fölnevelés folyamata, csupán egy velejáró, szükségszerű, bár javítandó része (lásd lombikprogram), ha a lét legfontosabb eleme a vidám aktus marad, akkor miért is ne tekintenénk teljes értékűnek két azonos nemű lény együttélését? Párizsi nők is képesek, orgazmust is éreznek, mi hát a hiba?

A nő mint olyan

Vissza kéne adni az európai nőnek a nőies létezés jogát. De ehhez nem szabad férfi mércével méricskélteni. Rá kellene vezetni az európai civilizációt arra, hogy megértse, az élővilág kétpólusú, a létezés felülírhatatlan törvénye szerint a fogantatás-kihordás-megszülés-fölnevelés folyamatát azért nem lehet megszakítani, mert ez maga az élet. Okos nőnek kellene megfogalmazni az európai létezés helyreállított új rendjét, és nekik kellene életbe léptetniük azt.

Ne azt számold tehát, mennyit keres egy férfi és mennyit egy nő. Ne azzal foglalkozz, a nőnek mi a dolga és mi nem, kihez kell tartoznia, mert ez férfigondolkodás, hanem azt értsd meg, hogy a férfi és a nő lényege ez: nem egyforma és összetartozik. Mint a Jang és a Jin. Nem szabad őket szétválasztani, miután egyesültek, mert együtt alkotnak egészt. Vagyis, ha mindenáron a XX. század szerint gondolkodsz, akkor mondd így: a nő a férfhoz tartozik, a férfi pedig a nőhöz tartozik. A férfi gyermeket nemz a nőnek, a nő gyermeket szül a férfinak. Ebben nem lehet rangsort fölállítani, akárhonnán nézed. Hogy ki keressen többet? Rossz kérdés. Mi ér többet? Havi ötmillió nettó, vagy öt gyereknyi gazdagság, mindennap reggeltől estig? Hogy lehet ezt a kettőt összevetni?

A világ férfikora véget fog érni, mert ha nem, akkor kipusztul az emberiség. Az életöszön azonban Utnapistim bárkajaként viszi tovább az emberi fajt egy új világkorszak biztonságos partjaira. A világ női korszaka el fog kezdődni, senki nem állhat az útjába. Az Anyaisten azonban nem taszítja le trónjáról a büszke Atyaistent, mert a nő mint olyan nem így működik. Csak szelíden odaül mellé. Úgy, ahogy kezdetben történt az idők hajnalán. Mi, magyarok a mélytudatunkban még emlékszünk rá. Azért szeretjük annyira Máriát.

A magyar nyelv gránitnál állandóbb szerkezetére a divatok új és új szavakat, kifejezéseket, gondolati sémákat hordanak, de majd jönnek még újabb divatok, amik kisöprik az előbbieket onnan. A szerkezet azonban, mint a kő, marad. És hirdeti egy egészséges, az embert a maga teljességében felfogó világ üzenetét. A férfi legyen férfi, és a nő legyen nő. És együtt alkossanak olyan egészt, amit ezt követően már ne lehessen se elemezgetni, se szétbontani. Ami pedig a család belső feladatmegosztását illeti, azt bízunk reá. Ha az elmúlt évezredekben jól tudta, hogy kell ezt csinálni, miért ne tudná az elkövetkezőkben is.

Bencsik András - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
